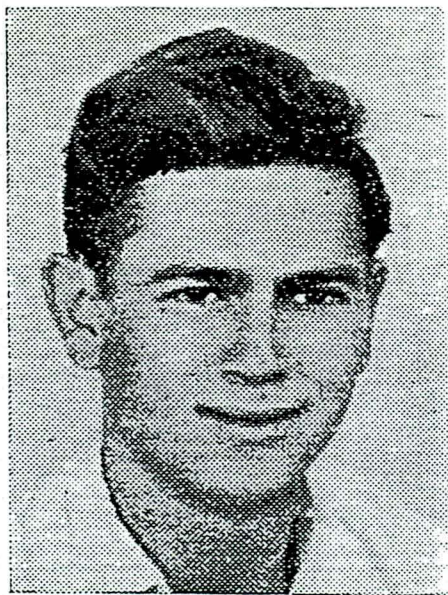

נפתח משה ("מישקה")

בן ברוך ושינדלייפה. נולד בשנת 1929 בעיר ויסוצק, בפולין. עלה ארצה ב־1936 וגר בירושלים. מגיל צעיר התנסה בחיי עמל. סיים את בית־הספר "תחכמוני" ולמד בשיעורי־ערב. אחר־כך יצא להכשרה בעין־גב. שם מצא את מקומו. היה מן העליזים שבחברה. בעל הומור ואוהב מהתלה ותעלולים. בשעת הדיונים לא היה רגיל להשמיע את דבריו בפומבי, אך הרבה לחשוב על ה"חברה", התמסר לחזונה

ומילא כל תפקיד באמונה וברצון. עבד כמכונאי והיה ילד־השעשועים של המוסך (כונה "גיניגי").

ב־13.3.1948 יצא בשליחות חטיבתו, חטיבת הפלמ"ח, ללוות שיירה לעמק הירדן, ונפל ליד משטרת צמח ועמו נפל חברו. נקבר בדגניה א'.

הורים יקרים!

אני חייב לכם תשובה על כמה מכתבים שקיבלתי מכם. תסלחו לי על האיחור.

הנכם מבקשים ממני לקבל את ההצעה של קיבוץ בית-השיטה ולהישאר לעבוד בגרוז, שהיא עבודה חיונית לא פחות מאשר בחזית. לצערי לא אוכל לקבל את הצעתכם שהיא גם הצעת חברי, כי לא זו הדרך אשר בה חונכתי. אלך באשר ילכו חברי, ודרכנו היא להיפגש עם שונאינו הרוצים להשמידנו. מה הם החיים שלי לעומת חיי-האומה? רגילים היינו להזכיר בכל פעם, שאנו חיים בתקופה מכרעת, אבל הפעם אין זו מליצה, ואני מרגיש שזאת היא התקופה בחיי עמנו אשר תכריע לחיים או למוות. דמנו נשפך במשך דורות על לא אוון בכפנו. דמנו נשפך על מזבחות זרים, אבל הפעם כל שעל אדמה, אשר ספג דם קדושינו, לנו הוא וממנו יצמחו חיים חדשים!

זו היא מלחמתנו ההיסטורית, אשר בה תלוי קיומנו. או, חס ושלום, התאבדותנו. על-כן נגן על מדינתנו בגופנו ובדמנו! האויב לא יעבור, כי כל חיינו תלויים בקרב הזה! כל עתידנו תלוי במסירותנו לענייני הקדוש והנעלה; ואנו לא נכזיב!!!

הורים יקרים! תבינו לרוחי. צמרמורת עוברת בגופי בהתגנב מחשבה ללבי ששונאינו ידרכו על אדמתנו הקדושה. הדבר לא יקום! בגופנו נעצור אותם ונשמידם!

על-כן מקומי פה, במטולה, בראש-פינה, בעין-גב, בדגניות—ככל עמק הירדן, — ואל תתפלאו שאין לי כתובת קבועה... אם פה ואם שם, הכתובת שלי היא בכל גבולות הארץ... אל תצטערו אם בנכם יהיה צמוד למקום אחד... שהרי בעד מטרה גדולה וקדושה לחם, למען מדינתנו ולמענכם, הורי היקרים! כדי שתחיו חיים הפשים במולדת חפשית!